

DECIZIA NR. 104/2005 emisa de D.G.F.P. a judetului Hunedoara

Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara, a fost sesizata de Activitatea de control financiar fiscal asupra contestatiei formulata impotriva masurilor din Dispozitia nr. .../2005, emisa de D.G.F.P. a judetului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.176 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara, constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art.174, art.175 si art. 176 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata privind Codul de procedura fiscala, este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, societatea contestatoare arata urmatoarele :

Acordarea hranei pentru salariatii societatii s-a facut astfel:

- prin servirea mesei la cantina. Plata contravalorii mesei servite, s-a facut pe baza de factura emisa de furnizorul serviciilor.

Cheltuiala a fost considerata prestare de serviciu, fiind contabilizata in debitul contului 628, analitic distinct. Valoarea meselor servite, inclusiv TVA, a fost supusa in totalitate impozitului pe profit, fiind considerata cheltuiala nedeductibila.

- prin acordarea, in numerar, a contravalorii mesei pentru salariatii care nu au putut servi masa la cantina. In acest caz, sumele acordate au fost cumulate cu salariile, in vederea impunerii. Aceste sume au fost contabilizate pe cheltuieli de natura sociala, fiind luate totodata si in calculul impozitului pe profit, in conformitate cu prevederile Legii Bugetului de stat.

Prevederile legale avute in vedere de societate sunt :

- a) art. 4 si art. 9 din Ordonanta Guvernului nr. 7/2001 ;
- b) Legea Bugetului de stat nr. 743/2001, Legea Bugetului de stat nr.631/2002 si Legea Bugetului de stat nr. 507/2003 ;
- c) Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal ;

d) Hotararea Guvernului nr. 236/1990 privind unele masuri pentru imbunatatirea activitatii din industria miniera.

Acordarea mesei zilnice pentru salariatii a avut la baza si deplasarea efectuata de salariatii in alte localitati decat cea a sediului social al societatii. In perioada deplasarii, salariatii nu au beneficiat de diurna de deplasare, acestora asigurandu-se plata mesei la cantine sau echivalentul in lei al mesei, in situatia in care nu au putut servi masa la cantina.

Pentru faptul ca societatea *nu este semnatară a contractului colectiv de munca din ramura industriei miniere si a geologiei si nu a semnat pe declaratie conform prevederilor art. 6 alin. (2) din contract pentru a putea beneficia de drepturile suplimentare negociate prin acesta* cum se arata in procesul verbal intocmit, societatea nu a beneficiat de subventii de la bugetul de stat in acest sens, cheltuielile fiind suportate in exclusivitate de societate, pentru care s-a calculat si varsat atat impozit pe venit cat si impozit pe profit.

Argumentele aduse de organele de control, in cuprinsul actului de control, potrivit carora sumele acordate cu titlu de hrana nu sunt scutite de impozit, sunt de prisos. Societatea, nu numai ca le-a impozitat, dar in anumite perioade au fost dublu impozitate, fapt mentionat, de altfel, in actul de control.

Pe cale de consecinta, societatea solicita anulara masurii impuse pentru recalcularea, pe perioada anilor 2002 - 2003, a obligatiilor catre bugetul asigurarilor sociale de stat si de sanatate.

II. Prin procesul verbal, incheiat, organele de control ale D.G.F.P. a judetului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal, au consemnat urmatoarele:

Societatea comerciala are obiect principal de activitate *proiectare urbanism, inginerie si servicii tehnice (cercetarea si exploatarea resurselor miniere prin forare si utilizarea de lucrari specifice prospectiunilor si exploatarilor cu echipamente de minerit si geologice)*, cod CAEN 7420.

In perioada supusa verificarii, societatea a efectuat prestari servicii de foraj, pentru persoane juridice din tara si strainatate, cu un numar mediu de 77 angajati (in anii 2002 si 2003) si 77 angajati (in anul 2004), incadrati locuri cu conditii normale de munca.

Potrivit contractelor individuale de munca, societatea s-a obligat sa asigure salariatilor alimentatie de protectie, in suma de 3

\$/zi, valoarea in lei fiind stabilita in functie de cursul de schimb din data incheierii contractului.

Prin contractul colectiv de munca, alimentatia de protectie nu este prevazuta explicit, dar se mentioneaza obligatia angajatorului de a asigura angajatilor drepturile prevazute de lege, de contractul colectiv de munca si de contractele individuale de munca.

In conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Legea protectiei muncii nr. 90/1996, contractele colective de munca ce se incheie la nivelul unitatilor, grupurilor de unitati, ramurilor de activitate precum si la nivel national, vor cuprinde obligatoriu clauze referitoare la protectia muncii, a caror aplicare sa asigure prevenirea accidentelor de munca si a bolilor profesionale.

De asemenea, potrivit art. 16 din aceeași lege, alimentele de protectie se acorda gratuit de catre persoane juridice si fizice, persoanelor care lucreaza in locuri de munca cu conditii grele si vatamatoare, pe baza normelor elaborate de Ministerul Sanatatii si Ministerul Muncii si Protectiei Sociale.

Din verificarea, prin sondaj, a documentelor puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala, s-a constatat faptul ca nu au fost acordate alimente de protectie ci s-a suportat, de societate, masa calda pentru angajati, asigurata printr-o societate de profil, in baza contractului de prestari servicii incheiat.

Pentru angajatii ce nu au servit masa calda, s-a acordat pentru fiecare zi lucrata c/val in lei a ... \$.

Din totalul sumelor platite in contul mesei calde, o parte din acestea nu au fost supuse impozitului asupra veniturilor din salarii.

Organele de inspectie fiscala au consemnat faptul ca societatea comerciala nu indeplineste conditiile pentru acordarea gratuita a mesei calde personalului angajat si ca aceasta nu a respectat conditiile de acordare a alimentatiei de protectie.

In aceste conditii, masa calda si sumele acordate in contul acesteia, reprezinta in totalitate, pentru angajati, avantaje de natura salariala si se supun impozitului pe veniturile din salarii, in conformitate cu prevederile art. 22 din O.G. nr. 7/2001 si art. 56 alin. (1) din Legea nr. 571/2003.

Avand in vedere cele constatate, organele de inspectie fiscala au lasat masura, in sarcina societatii, de a *recacula impozitul pe veniturile din salarii, contributia individuala la asigurarile sociale de stat si asigurarile spociale de sanatate, incluzand in baza de calcul,*

valoarea totala a masei calde si a sumelor in bani acordate in contul acesteia, pentru fiecare angajat care a beneficiat de aceste avantaje.

III. Avand in vedere constatările organelor de control, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative in vigoare in perioada supusa verificării, invocate de societatea contestatoare și de organele de control, se retin următoarele:

Cauza supusa solutionării este de a stabili dacă Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, prin biroul de solutionare a contestațiilor, se poate investi in solutionarea contestației in condițiile in care nu a fost emisa decizie de impunere iar prin procesul verbal incheiat, a fost lasata masura in sarcina societății de a recalcula impozitul pe veniturile din salarii, contribuția individuală la asigurațiile sociale de stat și asigurațiile de sanatate.

In fapt, prin procesul verbal incheiat, organele de inspectie fiscala au lasat, in sarcina societății, masura de *a recalcula impozitul pe veniturile din salarii, contribuția individuală la asigurațiile sociale de stat și asigurațiile sociale de sanatate, incluzand in baza de calcul, valoarea totala a masei calde si a sumelor in bani, acordate, in contul acesteia,* pentru fiecare angajat care a beneficiat de aceste avantaje.

In drept, art. 175, 179 alin. (1) lit. a) și alin. (2) precum și art. 86 alin. din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, prevad următoarele:

“Art. 175

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

Art. 179

Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 500.000 lei (RON), se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);[...]

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

“Art. 86

Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la art. 138 alin. (6) și art. 165 alin. (2).”

Potrivit pct. 5.1. și 5.2. din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede:

“5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

În situația în care, ca urmare a raportului privind rezultatele inspecției fiscale, nu se modifică baza de impunere, de la data

aducerii la cunoștința contribuabilului a acestui fapt, titlul de creanță fiscală susceptibil de a fi contestat este declarația fiscală, asimilată cu o decizie de impunere în condițiile art. 83 din Codul de procedură fiscală, republicat.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.”

De asemenea, pct. 178.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004, precizează:

“Prin organe de soluționare competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal se înțelege serviciile/birourile de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, sau, după caz, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, pentru marii contribuabili care sunt administrați de aceasta.”

Pentru considerentele aratate mai sus, se

DECIDE:

Dezinvestirea D.G.F.P. a județului Hunedoara, prin biroul de soluționare a contestațiilor, privind soluționarea contestației formulate de petenta și transmiterea acesteia, spre soluționare, către Activitatea de control financiar fiscal, ca organ emitent al actului administrativ fiscal.